

καμπύλη εἶνε ἡ γραμμὴ τῆς παραλίας! Τὸ καῖκι δὲν προχωρεῖ μὲ τὸ κουπί ἂν δὲν τὸ τραβήξουν μὲ σχοινὶ ἀπὸ τὴν ξηρά. Τὸ ρεῦμα θὰ τὸ παρασύρῃ.

Τὰ ἐρείπια τῆς προκουμαίας δὲν μὲ φανερώνουν οὔτε τοὺς ναυστάθμους οὔτε τὰ λιμάνια τοῦ στόλου τῶν βυζαντινῶν. Καὶ ὁμως πρὶν ἀκόμη θαλασσοκρατήσουν ἡ Γένουα καὶ ἡ Βενετία ἐθαλασσοκράτει τὸ Βυζάντιον. Ζητῶ τῆς ἀποδάθρες ποῦ ἔσταναν τὰ καῖκια τῶν αὐτοκρατόρων· ζητῶ τῆς προκουμαίας ποῦ ἦσαν κάτω ἀπὸ αὐτὰ τὰ παλάτια καὶ δὲν εὐρίσκω τίποτε. Μόνον τὸ κύμα ὀρηκτικὸ καὶ ἀφρισμένο μένει πάντα τὸ ἴδιο ποῦ στέλλει ὁ Βορρᾶς ἀπὸ τὸν Βόσπορο καὶ στροφογυρίζει ἐδῶ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Προποντιδος.

Μόνον πλάγι εἰς αὐτὰ τὰ ἐρείπια τῆς προκουμαίας βλέπω τὸ μεγάλο ὑπόγειο ποῦ ἤρχιζε ἀπὸ τὸ Δεσμωτήριον τοῦ Βουκολέοντος καὶ ἔφτανε ὡς στὴν θάλασσα. Ἀπ' ἐδῶ ἐρρίπτοντο οἱ πολιτικοὶ κατάδικοι εἰς τὸν πολυκύμαντο γιαλὸ καὶ ἐτελείωναν τὰ μαρτύρια τῶν ὑπόπτων. Κάπου ἐδῶ ἦτο στημένον τὸ ἀγαλμα τοῦ παλαιστοῦ λέοντος καὶ ἐδῶ κάπου ὑπῆρχε ὁ μεγάλος ξενῶν τοῦ αὐτοκράτορος Ἰσαακίου. Ἀλλὰ πῶς ἐσκέπασε ἡ γῆ εἰς τὴν παραλία κάτω τὰ μεγάλα λιμάνια; Ποῦ εἶνε τὸ λιμάνι τοῦ Ἐλευθερίου ποῦ ἐστόλιζε ὁ στόλος τῶν Βυζαντινῶν; Μόνον σώζεται τὸ μικρὸ λιμάνι τῶν Σοφιανῶν «Κάτεργα λιμάν» ὅπου ἐπὶ Κωνσταντίνου Πωγωνάτου ἦτο ἀραγμένος ὁ βασιλικὸς στόλος. Κ' ἐκεῖ ποῦ ἦσαν οἱ ναύσταθοι κ' ἡ δεξαμενές, φυτεύουν τώρα οἱ κηπουροὶ τὰ λάχανά τους.

Ἐψηλὰ ἀπὸ τὴν παραλία ξετυλίσσεται εἰς ὠραῖο πανόραμα ἡ πλευρὰ αὐτῆ τῆς Πόλεως. Ὁ ἥλιος δύνει μέσα σὲ χρυσᾶ καὶ σὲ ἀργυροκόκκινα σύννεφα. Προβάλλει ἐμπρὸς μου ἡ Ἁγία Σοφία καὶ στὸ βάθος μόλις διακρίνω τὸν Ἰππόδρομο ὅπου τόσες φορές ὠργίασε ὁ λαὸς καὶ ἄλλοτε ἐκαρδιοκτύπησε εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν Πρασίνων καὶ Βενέτων. Ὅλη αὐτὴ ἡ ἄκρα μὲ τὰ δζαμιὰ καὶ μὲ τὰ πολλὰ τὰ χρώματα εἰς κάθε ἀποφί της ὁμοιάζει ἀμφιθέατρο μοναδικὸ στὸν πλοῦτο. Καὶ εἰς τὴν ἄκρῃ νά, πάλι! τὰ Κάστρα. Τὸ Ἐπταπύργιο μὲ τὰ μεγάλα τείχη καταβαίνουν ὡσὰν γίγαντες δεμένοι εἰς τὴν θάλασσα. Τί ὄφελος!

Ἡ Σπάρτη ἐκήρυξέ ποτε πῶς τῆς εἶνε τὰ τείχη περιττὰ ὅταν ἔχη ἄνδρας. Καὶ ἔπειτα ἀπὸ χίλια τόσα χρόνια τὴν ἐδικαίωσε ἡ Πόλις. Εἶχε τείχη καὶ δὲν εἶχε ἄνδρας. Τί εἶχε τότε παρὰ πτώματα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΣΙΛΕΒΙΑΔΗΣ

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

* *Εἰς μερικὸν ἀνθρώπου τὸ πνεῦμα χροιάζεται διὰ νὰ συγκαλύπτῃ τὴν μορφίαν των.*

* *Ἐπάρχουν ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι δὲν ὁμιλοῦν ὅταν πρέπη καὶ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι δὲν σιωποῦν ὅταν πρέπη.*